

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/133/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112219874
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8112219874.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobcu: Y. J., V.. X.X.XXXX, P. E. XX, XXX XX Y., právne zastúpeného: JUDr. Michal Feciľak, advokát, so sídlom Jesenná 8, 080 05 Prešov, proti žalovanému: Mesto Prešov, so sídlom Hlavná 73, 08001 Prešov, IČO: 327646, právne zastúpenému: JUDr. Alojz Naništa, advokát so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, v konaní o náhradu za vecné bremeno, takto

rozhodol:

I. z a m i e t a návrh žalobcu na prerušenie konania,

II. žalobu z a m i e t a ,

III. p r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Dňa 29.6.2012 bol tunajšiemu súdu osobne podaný návrh žalobcu, ktorým sa domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil, že žalobcovi patrí náhrada za zriadené vecné bremeno zo strany žalovaného týkajúca sa nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXXX, kat. úz. Y. a následne, aby súd ustanovil súdneho znalca na vypracovanie znaleckého posudku za účelom určenia hodnoty vecného bremena a zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady za vecné bremeno určenej znaleckým dokazovaním pred súdom. Keďže tento návrh bol neúplný, súd uznesením zo dňa 7.9.2012 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uvedeného uznesenia doplnil svoje podanie tak, aby uviedol určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petit návrhu, teda ako žiada, aby znel výrok konečného súdneho rozhodnutia, t.j. konkrétne určil výšku náhrady za vecné bremeno. Zároveň súd žalobcu upozornil, že ak jeho podanie nebude v danej lehote doplnené a pre jeho nedostatky nebude možné v konaní pokračovať, súd podanie odmietne. Žalobcovi bolo predmetné uznesenie doručené dňa 28.9.2012.

2. Žalobca v súdom určenej lehote svoje podanie (žalobu) nedoplnil. Dňa 16.10.2012 podal návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho sťažnosti, ktorá sa týkala skutočnosti, že sudca JUDr. Valenčin nie je v tejto veci zákonným sudcom. Uznesením č.k. 11C/133/2012-30 zo dňa 24.1.2013 tunajší súd konanie prerušil do rozhodnutia Ústavného súdu SR o podanej sťažnosti evidovanej pod sp. zn. Rvp 13566/2012. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 19Co/57/2013-46 zo dňa 7.5.2013 predmetné uznesenie tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení okrem iného uviedol, že záver súdu prvého stupňa o potrebe prerušenia konania je nepresvedčivý, nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov a zrozumiteľnosť.

Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 12/2013-13 zo dňa 16.1.2013 bola sťažnosť žalobcu odmietnutá pre nedostatok právomoci ústavného súdu, pričom táto skutočnosť bola súdu oznámená až podaním zo dňa 06.08.2013 na základe výzvy súdu adresovanej Ústavnému súdu SR.

3. Dňa 7.3.2013 doručil žalobca tunajšiemu súdu ďalší návrh na prerušenie konania až do právoplatného skončenia veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 9C/48/2013, v ktorom sa domáhal určenia, že na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, nachádzajúcej sa v kat. úz. V. Š., parcela č. Q.-A. Č.. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 11296 m², nevzniklo vecné bremeno v prospech žalovaného zo zákona podľa § 4 zákona č. 66/2009 Z.z., a to právo stavby - cesty na pozemku par. A. XXXX/X v prospech každého vlastníka stavby, ktoré je zapísané pod č. O.-XXXX/XXXX na základe návrhu mesta Prešov, obsahom ktorého je právo vlastníka stavby - (žalovaného), zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou - parcely Q.-A. Č.. XXXX/X v katastrálnom území V. Š., vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby. Súd predmetný návrh zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal ako konanie vedené pod sp.zn. 9C/48/2013 súvisí s týmto konaním, keďže predmetom tohto konania sú nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXXX kat. úz. Y. a v konaní sp.zn. 9C/48/2013 sú predmetom konania nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX, kat. úz. V. Š..

4. Keďže žalobca nedoplnil svoje podanie súdu doručené 29.06.2012, v zmysle výzvy súdu a pre tento nedostatok nebolo možné v konaní pokračovať, súd podľa § 43 ods. 2 O.s.p. podanie žalobcu odmietol, pričom poukázal na to, že ak sa žalobca domáha splnenia povinnosti v peniazoch (§ 80 písm. b) O.s.p.), musí byť ním požadovaná suma jasne a presne uvedená v žalobnom návrhu, pretože súd v konaní a v rozhodovaní je ňou viazaný a môže sa od nej odchýliť iba v prípadoch uvedených v § 153 ods. 2 O.s.p.. Súd zároveň poukázal na to, že neúplnosť žalobného návrhu spočívajúca v tom, že žalobca neuvedie sumu, zaplataenia ktorej sa domáha, je podstatnou vadou podania, pre ktorú nemožno v konaní pokračovať, pretože súdu musí byť od začiatku konania jasné o čom má konať a vecne rozhodnúť. Preto súd podanie žalobcu odmietol.

5. Voči rozhodnutiu o odmietnutí podania podal žalobca odvolanie, ktoré bolo súdu doručené 19.09.2014 a v rámci ktorého žalobca zároveň navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu náhradu za vecné bremeno podľa § 4 zákona č. 66/2009 Z.z. - právo stavby - cesty na pozemku A. Č.. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 11.296 m², nachádzajúcom sa v kat. úz. V. Š., zapísanom na LV č. XXXX v prospech každého vlastníka stavby Z-2766/2011 vo výške 2.120.000 EUR spolu s 9 % - tným ročným úrokom z omeškania od 02.07.2009 do zaplataenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe doplnenia žaloby v rámci plynutia odvolacej lehoty voči uzneseniu o odmietnutí podania, súd uznesenie o odmietnutí podania zrušil.

6. V rámci pojednávania konaného dňa 31.01.2018, upozornil súd stranu žalobcu, že žaloba, ktorá bola súdu doručená dňa 29.06.2012 obsahuje návrh na určenie náhrady za zriadené vecné bremeno týkajúce sa parciel pod bytovými domami na C.. Y. T., LV č. XXXXX, kat. úz. Y. (vnútrobloková zeleň), avšak v doplnení tohto podania, ktoré bolo súdu doručené dňa 19.09.2014, už žalobca špecifikoval svoj nárok, ako náhradu za vecné bremeno vo výške 2.120.000 EUR, týkajúce sa ale pozemkov na C.. T., kat. úz. V. Š., LV č. XXXX. Právny zástupca žalobcu sa k tejto skutočnosti vyjadril tak, že o nej nemal vedomosť, preto požiadal o určitý časový priestor na zaujatie stanoviska k tejto informácii.

7. V rámci pojednávania konaného dňa 07.03.2018 súd vyzval stranu žalobcu na doplnenie žaloby v lehote do 30.04.2018, pričom konštatoval, že v tejto veci bola žaloba podaná dňa 29.06.2012 o 13:48:31 hod., a týka sa parciel, ktoré predstavujú vnútroblokovú zeleň na C.. Y. T. vo výmere 7.321 m², evidovaných na LV č. XXXXX kat. úz. Y. a o tejto žalobe bude súd konať, preto vyzval žalobcu na doplnenie tejto žaloby, t. j. žaloby postavenej na skutkových tvrdeniach uvedených v žalobe súdu podanej 29.06.2012, uvedením konkrétnej sumy nároku, ktorého sa žalobca domáha z titulu náhrady za zriadené vecné bremeno.

8. Právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 03.04.2018 vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku a s poukazom na ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka zároveň poukázal na to, že žalobca v konaní riadne nepokračoval, pretože v súdom určenej lehote neodstránil vadu neúplnej žaloby. Uviedol, že podaním zo dňa 17.09.2014 žalobca žiadal zmenu pôvodného žalobného petitu - určenia, že žalobcovi patrí náhrada za vecné bremeno - viaznúce na hnutelnostiach zapísaných na LV č. XXXXX kat. úz. Y. tak, že žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť náhradu za vecné bremeno podľa § 4 zákona č.

66/2009 Z.z. viaznuce na parcelách zapísaných na LV č. XXXX kat. úz. V. Š. vo výške 2.120.000 EUR s prísl. Zo skutkových tvrdení uvedených v žalobe doručenej súdu dňa 29.06.2012 vyplýva, že určenie náhrady za zákonné vecné bremeno žiada žalobca za nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX kat. úz. Y. S poukazom na uvedené navrhol žalovaný odmietnuť žalobu doručенú súdu dňa 29.06.2012, pretože žalobca neodstránil vadu podania v lehote určenej súdom. Žalovaný zároveň poukázal na to, že žalobca podaním zo dňa 30.01.2018 žiadal pripustiť v poradí už tretiu zmenu petitu žaloby, pričom žalovaný navrhol túto zmenu žaloby vylúčiť na samostatné konanie a následne v celom rozsahu tento návrh zamietnuť ako nedôvodný, keďže ako už bolo vyššie konštatované, žalobca riadne nepokračoval v konaní a žalovaný vzniesol námietku premlčania aj k navrhovanej zmene žaloby. Ďalej poukázal na to, že žalobca navrhovanú zmenu žaloby formuluje ako alternatívny petit, k čomu je potrebné uviesť, že alternatívny petit je namieste, ak podľa hmotného práva existuje v právnom vzťahu možnosť voľby medzi dvoma plneniami. Ak je možnosť voľby daná žalobcovi, alternatívny petit neprichádza do úvahy. V takomto prípade musí žalobca uskutočniť voľbu pred podaním žaloby a žalobou sa domáhať už len jedného zvoleného plnenia, teda alternatívny petit môže žalobca použiť len tam, kde má možnosť voľby žalovaný. Z uvedeného je zrejmé, že žalobcom navrhovaný alternatívny petit je v rozpore s hmotným právom a po prípadnom pripustení navrhovaných žalobných nárokov, prvý výrok vytvára prekážku litispendencie vo vzťahu k druhému navrhovanému výroku. Žalovaný taktiež poukázal na to, že náhrada za zákonné vecné bremeno má charakter jednorazovej náhrady, a preto aj v tomto ohľade vznáša námietku premlčania.

9. Uznesením zo dňa 14.05.2018 súd vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia, podanie (žalobu) zo dňa 29.06.2012 doplnil o uvedenie určitého zrozumiteľného vykonateľného petitu žaloby, t.j. konkrétne určil výšku náhrady za zriadené vecné bremeno ohľadne nehnuteľnosti - pozemkov evidovaných na LV č. XXXXX kat. úz. Y.. Keďže žalobca nedoplnil svoje podanie (žalobu) ani na základe tohto uznesenia, súd uznesením zo dňa 15.08.2018 odmietol podanie žalobcu súdu doručené dňa 29.06.2012 o 13:48:31 hod., týkajúce sa určenia, že žalobcovi patrí náhrada za zriadené vecné bremeno zo strany žalovaného vo vzťahu k parcelám registra C: č. XXXX/X - orná pôda o výmere 4377 m² (v súčasnosti o výmere 3360 m²), č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 1040 m², č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 296 m², č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 354 m², č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 465 m², č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 441 m², č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 225 m², č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere 123, evidovaným na LV č. XXXXX, katastrálne územie: Y., obec: Y., okres: Y..

Na základe odvolania žalobcu, Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 04.05.2019 zrušil vyššie uvedené uznesenie prvostupňového súdu o odmietnutí podania a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Uznesením zo dňa 04.09.2019 súd pripustil zmenu žaloby týkajúcu sa podstatnej zmeny rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe, ktoré spočívajú v tom, že predmetom konania je náhrada za užívanie pozemkov evidovaných na LV č. XXXX k.ú. V. Š., obec Prešov, okres Prešov, a to parcel registra ". Č.. XXXX/X o výmere 11 252 m² - zastavaná plocha a nádvorie a Č.. XXXX/X o výmere 44 m² - zastavaná plocha a nádvorie a zároveň pripustil aj zmenu žaloby týkajúcu sa povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu za vecné bremeno, opakovanú, aj jednorazovú (uznesenie čl. 540 spisu).

11. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon

Podľa § 151n ods. 1 OZ, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

Podľa § 151n ods. 2 OZ, vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti prechádzajú s vlastníctvom veci na nadobúdateľa.

Podľa § 151o ods. 1 OZ vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

12. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky, tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, 1) vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou").

Podľa § 4 ods. 1 cit. zákona, ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, 10) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/66/20090701>> ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Podľa § 4 ods. 2 cit. zákona, vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

13. Podľa § 193 zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok - CSP), súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

14. Vzhľadom na žalovaný vznesenú námietku premlčania sa súd prioritne zaoberal posúdením dôvodnosti tejto námietky. Žalobca podaním súdu doručeným 19.09.2014 uplatnil úplne iný nárok, než bol nárok, ktorý uplatnil žalobou súdu podanou 29.06.2012. Z tohto dôvodu aj súd následne rozhodol o pripustení zmeny žaloby spočívajúcej v podstatnej zmene skutočností tvrdených v žalobe. Zákon č. 66/2009 Z.z. nadobudol účinnosť dňa 01.07.2009, a keďže náhrada za zákonné vecné bremeno je nepochybne jednorázovou (viď bod 17. odôvodnenia rozsudku) a na uplatnený nárok sa vzťahuje všeobecná trojročná premlčacia lehota, nárok žalobcu je premlčaný, keďže bol súdu doručený až dňa 19.09.2014, t. j. po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty.

15. Pokiaľ by súd aj teoreticky pripustil, že nárok bol uplatnený včas, t.j. podaním súdu doručeným 29.06.2012, tak touto žalobou žalobca navrhol, aby súd rozhodol tzv. medzitimným rozsudkom a určil, že mu patrí od žalovaného náhrada za zriadené vecné bremeno. Keďže ale tento návrh nebol úplný, nakoľko sa žalobca nedomáhal konkrétnej sumy, súd ho vyzval na doplnenie žaloby uznesením zo dňa 07.09.2012, ktoré mu bolo doručené 28.09.2012. Na základe tejto výzvy bol vyzvaný, aby žalobu doplnil v lehote 10 dní, pod hrozbou odmietnutia žaloby. Žalobca v súdom stanovenej lehote žalobu vôbec nedoplnil a až dňa 19.09.2014 súdu doručil podanie, v rámci ktorého navrhoval priznanie náhrady za vecné bremeno, ale už k iným nehnuteľnostiam, než boli nehnuteľnosti, ku ktorým žiadal priznať náhradu v samotnej žalobe, súdu podanej dňa 29.06.2012. Keďže žalobca podaním súdu doručeným dňa 19.09.2014 navrhol priznanie náhrady za vecné bremeno týkajúce sa úplne iných parciel, v inom katastrálnom území, súd toto podanie vyhodnotil ako zmenu návrhu v zmysle § 140 ods. 2 CSP, keďže sa jednalo o podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

16. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania žalovaný poukázal aj na to, že žalobca v konaní riadne nepokračoval, a keďže náhrada za zriadené vecné bremeno je jednorázová a nebola uplatnená v trojročnej všeobecnej premlčacej lehote, nárok žalobcu je premlčaný. Ustanovenia § 112 Občianskeho

zákonníka upravuje tzv. spočívanie premlčacej lehoty, pričom právnym dôvodom spočívania premlčania je podanie žaloby na súd, pričom aby premlčacia doba spočívala, musia byť splnené dva predpoklady, a to uplatnenie práva na súde a riadne pokračovanie v konaní. Ak by aj súd pripustil, že žalobca uplatnil svoje právo na súde pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty (2 dni pred uplynutím všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty), tak v konaní riadne nepokračoval, keďže na výzvu súdu, ktorá mu bola doručená 28.09.2012, reagoval až podaním súdu doručeným 19.09.2014, t.j. cca skoro až po uplynutí dvoch rokov a počas tohto obdobia premlčacia doba nespočívala, ale plynula ďalej aj počas súdneho konania.

17. Súd má za úplne jasné, že náhrada za vecné bremeno, ktoré vzniklo na základe zákona č. 66/2009, má jednorazový charakter, čo je v zhode s aktuálnou rozhodovacou praxou. Jedná sa napr. o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo/194/2018 zo dňa 26.08.2019, resp. rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 15Co/50/2019 zo dňa 27.02.2020 a 14Co/17/2019 zo dňa 28.01.2020. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že náhrada za vecné bremeno nemôže byť opakovaná, čo tvrdí aj Najvyšší súd v citovanom rozhodnutí, keďže v takomto prípade by sa stieral rozdiel medzi bezdôvodným obohatením, ktoré vlastne predstavuje opakovanú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva a trvalým obmedzením vlastníckeho práva vo forme náhrady za vecné bremeno, ktoré má jednoznačne jednorazový charakter, čo potvrdzuje napr. aj vyhl. č. 492/2004 o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorá špecifikuje spôsob výpočtu týchto náhrad.

18. Za danej situácie, teda že uplatnený nárok má jednorazový charakter, pričom zákon č. 66/2009 Z.z. nadobudol účinnosť dňa 01.07.2009 a žalobca si uplatnil nárok dňa 29.06.2012, t.j. tesne pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty, keďže v konaní riadne nepokračoval, ako bolo vyššie uvedené, jeho nárok je premlčaný, keďže už nepochybne uplynula všeobecná trojročná premlčacia lehota.

19. V súvislosti s tým, že žalobca riadne nepokračoval v konaní, súd poukazuje napr. aj na to, že pokiaľ žalobcu vyzval na doplnenie žaloby uznesením, ktoré mu bolo doručené 28.09.2012, tak v zákonnej 10 dňovej lehote svoj návrh nedoplnil vôbec a až podaním súdu doručeným 16.10.2012 podal iba návrh na prerušenie konania, bez doplnenia žaloby, teda už skutočnosť, že najbližšie podanie od doručenia výzvy na doplnenie žaloby súdu doručil s meškáním až 8 dní, keďže žalobu mal doplniť do 08.10.2012, zakladá záver o tom, že nárok žalobcu je premlčaný, keďže žaloba, resp. neúplné podanie bolo súdu doručené iba dva dni pred uplynutím všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty a pokiaľ by k tomu súd pripočítal 8 dní riadneho nepokračovania v konaní, sčítaním týchto lehôt by už taktiež uplynula všeobecná trojročná premlčacia lehota. Ako už ale súd konštatoval, nárok žalobcu považuje za premlčaný (viď bod 14. odôvodnenia rozsudku) a keby aj pripustil, že nárok bol uplatnený včas, žalobca, s poukazom na vyššie uvedené, v konaní riadne nepokračoval, preto aj z tohto je jeho nárok premlčaný. Na základe dôvodne vznesenej námietky premlčania preto súd žalobu zamietol a nezaoberal sa už, s poukazom na zásadu hospodárnosti konania, podrobne ostatnou argumentáciou sporových strán.

20. V súvislosti s argumentáciou žalovaného, že výkon práva žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi, súd poukazuje na to, že vzhľadom na vývoj judikatúry, ako aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) vo veci J. proti Slovenskej republike vedenej pod sp. zn. 4014/12, taktiež dospel k záveru, že výkon práva žalobcu, t.j. uplatnenie náhrady za vecné bremeno, je v danom prípade v rozpore s dobrými mravmi. Súd v súvislosti s argumentáciou žalobcu uvádza, že v rozpore s dobrými mravmi, je výkon vlastníckeho práva, teda nie vlastnícke právo ako také, čo znamená, že vlastnícke právo žalobcovi ostáva samozrejme zachované, ale výkon práva v tomto prípade nepožíva právnu ochranu. V tejto súvislosti súd poukazuje zároveň na to, že žalobca slobodne a dobrovoľne nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti, na ktorej bol výkon vlastníckeho práva obmedzený z dôvodu, že táto nehnuteľnosť už bola v čase nadobudnutia vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy a aj v súčasnosti je naďalej zastavaná cestou, t.j. cestným telesom. Ústavný súd vo svojom rozhodnutí II ÚS 389/2009 zo dňa 26.11.2009 okrem iného v súvislosti s inštitútom dobrých mravov poukázal na to, že za podstatné je potrebné považovať skutočnosť, že sťažovateľ v čase nadobudnutia pozemku vedel, alebo mohol vedieť o tom, že pozemok je zastavený stavbou cesty. Uvedenú skutočnosť potom sťažovateľ zohľadnil, alebo mohol zohľadniť aj pri dojednaní podstatných náležitostí zmluvy, na základe ktorej pozemok nadobudol, resp. pri samotnom rozhodovaní, či pozemok za daných podmienok má záujem nadobudnúť alebo nie. Ak sťažovateľ za týchto okolností vlastníctvo k pozemku nadobudol, táto okolnosť nemohla ostať bez následkov, ani vo vzťahu k posudzovaniu jeho nároku, z hľadiska jeho súladu, resp. rozporu s dobrými mravmi.

21. V rámci citovaného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) žalobca namietal porušenie článku 6 ods. 1 Dohovoru tvrdiac, že jeho žaloba bola zamietnutá svojvoľne a v rozpore s princípom právnej istoty, keďže rovnaké súdy v iných konaniach o totožných nárokoch a to pred napadnutým rozhodnutím, ako aj po ňom, rozhodovali odlišne ako v napadnutom rozhodnutí. Ďalej namietal porušenie článku 1 Protokolu č. 1 vzhľadom na skutočnosť, že Mesto Prešov užíva jeho pozemky a súdy mu svojvoľne zamietli akúkoľvek náhradu v tomto ohľade. V rozhodnutí zo dňa 2.7.2019 ESLP v bode 53 zdôraznil, že v posudzovanom prípade bol sťažovateľov nárok zamietnutý pre rozpor s dobrými mravmi, a to vzhľadom na veľmi špecifické okolnosti prípadu. ESLP v súvislosti s uvedeným poukázal najmä na dobrovoľné nadobudnutie majetku s plným vedomím jeho stavu a uplatňovanie podobných nárokov v mnohých iných prípadoch, bez skutočnej snahy o úpravu vzťahu medzi vlastníctvom a užívaním. Na základe týchto okolností sa na vec aplikovalo ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žaloba bola zamietnutá. Vzhľadom na vyššie uvedené ESLP dospel k záveru, že nič nenaznačuje tomu, že by aplikáciu § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v posudzovanom prípade neumožňovali hlboké a pretrvávajúce rozpory v judikatúre. Tento záver neovplyvnila ani judikatúra, ktorá nasledovala po rozhodnutiach prijatých v posudzovanom prípade. Sťažnosť podľa Článku 6 ods. 1 Dohovoru bola teda odmietnutá ako zjavne nepodložená. Čo sa týka porušenia článku 1 Protokolu č. 1 Dohovoru, k uvedenému ESLP uviedol, že v čase rozhodovania vnútroštátnych súdov už bol aspoň jeden podobný prípad, v ktorom súdy na všetkých stupňoch aplikovali § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda po celý čas konania bol úspech sťažovateľovej žaloby podmienený absenciou okolností rozporu s dobrými mravmi. Za týchto okolností nemožno tvrdiť, že sťažovateľ uplatňoval niečo iné, než špekulatívny občianskoprávny nárok bez legitímnej nádeje na úspech a teda nemal „majetok“ chránený Článkom 1 Protokolu č. 1. ESLP preto zvýšnú časť sťažnosti podľa tohto ustanovenia odmietol ako nezlučiteľnú ratione materiae s ustanoveniami Dohovoru. Vzhľadom na uvedené ESLP odmietol aj námietku podľa Článku 13 Dohovoru a sťažnosť vyhlásil za neprijateľnú.

22. Vyššie uvedené skutočnosti, podľa názoru súdu vytvárajú dostatočný záver o tom, že žalobcom uplatnený nárok v tomto konaní je v rozpore s dobrými mravmi, keďže tento mal nepochybne vedomosť o tom, že sa jedná o zastavaný pozemok, konkrétne pozemnou komunikáciou, ktorá je všeobecne využívaná, pričom aj keď žalobca podľa vlastného vyjadrenia v súčasnosti rokuje so žalovaným o odpredaji predmetnej parcely, ani táto okolnosť nemení nič na závere, že sa jedná o špekulatívny výkon práva, ktorý nemôže požívať právnu ochranu, pričom aj keď Občiansky zákonník nedefinuje pojem dobré mravy, z teórie a súdnej praxi zhodne vyplýva, že za dobré mravy je potrebné považovať všeobecné uznávané pravidlá, morálky, ktoré predstavujú základný hodnotový poriadok spoločnosti a zákonodarca ich považuje za tak významné, že nepriznáva právnu ochranu právu, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené závery teda predstavujú ďalší dôvod pre zamietnutie žaloby.

23. Súd taktiež zvyrazňuje skutočnosť, na ktorú už poukázal ESLP, a to na veľmi špecifické okolnosti prípadu súvisiace s osobou žalobcu. Lustráciou vo svojom registri súd zistil, že žalobca v súčasnosti vystupuje v pozícii žalobcu v 59-tich súdnych sporoch (z čl. 769-771 spisu vyplýva, že žalobca vystupuje v 45 živých veciach a v 14 skončených veciach), pričom sa jedná iba o žalobcu, ako o fyzickú osobu a nie o spoločnosť, v ktorých je spoločníkom, resp. konateľom. Žalobca v týchto konaniach uplatňuje obdobné nároky (náhrady za užívanie nehnuteľností), pričom skupovaním zastavaných pozemkov chce generovať neprímerané náhrady, čo aj ESLP vyhodnotil ako špekulatívny výkon práva, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Práve tieto špecifické okolnosti, teda že žalobca uplatňuje tieto nároky opakovane v množstve sporov, taktiež vytvára už spomínaný záver, a teda rozpor s dobrými mravmi.

24. Žalobca taktiež argumentoval, že hmotnoprávny vzťah žalobcu a žalovaného už bol vyriešený v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 11 C 256/2010. Z citovaného ust. § 193 CSP vyplýva akými rozhodnutiami je súd viazaný, pričom citovaným rozhodnutím nie je a ani nemôže byť viazaný, navyše v tejto veci bolo podané dovolanie.

25. V súvislosti s pripustenou zmenou žaloby na základe uznesenia zo dňa 04.09.2019, súd taktiež poukazuje na to, že v danom prípade sa nejedná o alternatívny petit tak, ako to nesprávne uvádza žalobca, keďže na základe tejto zmeny žaloby si žalobca vlastne duplicitne uplatnil svoje nároky. Prvou alternatívou žalobca uplatnil opakovanú náhradu za obdobie od 01.07.2012 do budúca, pričom za obdobie od 01.07.2012 do 30.11.2017 túto náhradu kapitalizoval v celkovej výške 552.862,75 EUR a následne do budúca žiadal priznanie dennej náhrady vo výške 280,08 EUR a nesprávne taktiež

priznanie tejto náhrady v polročných intervaloch vo výške 51.114,40 EUR (správne mal žalobca žiadať priznanie dennej náhrady s tým, že táto by bola vyplácaná v polročných intervaloch). Alternatívnym petítom si žalobca uplatnil náhradu 3 roky spätne od podania návrhu na zmenu žaloby, t.j. od 31.01.2015 do 30.01.2018 vo výške 306.686,40 EUR a od 31.01.2018 do budúca, taktiež dennú náhradu vo výške 280,08 EUR za jeden deň. V rámci tejto alternatívy si však uplatnil aj jednorazovú náhradu za vecné bremeno vo výške 2.120.000 EUR, teda v podstate skombinoval opakovanú aj jednorazovú náhradu, čo určite nie je prípustné a navyše pokiaľ by sa malo jednať o klasický alternatívny petít, bolo by na voľbe žalovaného, ktorú z týchto alternatív si vyberie, pričom pokiaľ by nárok nebol premlčaný a bol by dôvodný, je logické, že žalovaný by si vybral nižšiu náhradu, teda nižšiu sumu, ktorú by mal zaplatiť. Vyššie uvedené skutočnosti však nie sú zásadné s ohľadom na zamietnutie žaloby z už citovaných dôvodov.

26. Podaním zo dňa 03.06.2020 navrhol žalobca taktiež prerušenie konania z dôvodu podania návrhu na vyslovenie nesúlady ustanovenia § 4 zákona č. 66/2009 Z.z. s článkom 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca však súdu ani nepreukázal, aby bol tento návrh prijatý Ústavným súdom na ďalšie konanie, pričom z predložených listín vyplýva, že tento návrh bol iba doručený Ústavnému súdu SR. Žalobca si v tomto konaní uplatnil nárok z titulu náhrady za zriadené vecné bremeno, pričom aj akékoľvek prípadné rozhodnutie Ústavného súdu by nemalo žiaden vplyv na rozhodnutie súdu v tejto veci na základe dôvodov, pre ktoré súd žalobu zamietol. Súd zároveň poukazuje na to, že žalobca je podľa vlastného vyjadrenia, čo ani žalovaný nerozporoval, v jednaní so žalovaným ohľadom komplexného vysporiadania veci, teda odkúpenia predmetných pozemkov a v prípade pokiaľ by aj k odkúpeniu nedošlo, zo zákona č. 66/2009 vyplýva spôsob vypořádania vlastníka stavby a vlastníka pozemku, teda je nepochybné, že nehnuteľnosti, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu budú v budúcnosti vysporiadané.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia a úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.